

WYŁO

WYDANIE SPECJALNE

GO STASZIC !!!

I znów obchodzimy w naszym liceum wielkie święto, a mianowicie Dzień Patrona- Stanisława Staszica, Z tej okazji przygotowaliśmy specjalne wydanie gazetki szkolnej. Mamy nadzieję, że wiadomości, które udało się nam zebrać pomogą Wam lepiej poznać osobę naszego szanownego Patrona.

Rędałcja Gazetki Szkolnej

Testament Staszica

W Imię Boga

Mocno przekonany będąc, że głównym przeznaczeniem człowieka na tej ziemi jest, aby dobrze czynił ludziom, aby swoimi czynami starał się ulepszać los swoich bliźnich, los drugich ludzi, aby nawet usiłował, by dobroczynne jego za życia czynów skutki uszczęśliwiały jeszcze pokolenia następnych ludzi, ku dopełnieniu tego przeznaczenia dążyłem ciągle przez całe życie moje. W tym jednym zamiarze, z stałą gospodarną oszczędnością zbierałem majątek, który niniejszym ostatnią moją wolą, stosownie jak mi prawa tego pozwalają, tak rozporządzam.

Dobra moje dziedziczne-miasto Rubieszów i wszystkie należności: wsie, karczmy, młyny, stawy, lasy, folwarki, zgoła wszystko co tę włość rubieszowską składa jest moją prawą własnością, przeznaczam na uszczęśliwienie mieszkańców tej włości, uwalniając ich od wszelkich powinności, danin, robót, czyli pańszczyzn, nadając ich grunta dziedzictwem, pod warunkiem zwarcia między sobą Towarzystwa Rolniczego dla wspólnego ratowania się w nieszczęściach, stosownie do ustawy, temu stowarzyszeniu przeze mnie przepisanej a od wszystkich mieszkańców tej gminy zgodnie przyjętej i już przez Najjaśniejszego Miłościwego Pana łaskawie zatwierdzonej.[...]

Poznajmy Go lepiej !

Stanisław Staszic- Patron naszego wspaniałego liceum to nadzwyczaj interesująca postać, o której powinniśmy wiedzieć możliwie jak najwięcej. To prawda, ale w rzeczywistości nasza wiedza o tym człowieku nie jest zdumiewająca. Dlatego trzeba to koniecznie zmienić! Proponuję abyście uważnie przeczytali ten artykuł.

Otóż z naszym Patronem wiąże się wiele ciekawych i zabawnych anegdot. Staszic był bogatym człowiekiem. Dysponował dosyć dużym majątkiem, który zapisał w testamencie na cele publiczne m.in. szkoły i szpitale. Cudowny gest prawda? Poza tym udzielił dużej pomocy finansowej na powstanie pomników T. Kościuszki i J. Poniatowskiego. Nasz Patron lubił pomagać potrzebującym. Jego hojność ukazuje sytuacja mająca miejsce w teatrze. Otóż pewnego razu podczas przedstawienia Staszic zwrócił uwagę na siedzącego blisko niego młodzieńca. Szybko dowiedział się od znajomych, że ów człowiek jest ślusarzem, który chce otworzyć własny warsztat. Jednak nie miał na ten cel wystarczająco dużo funduszy. Staszic natychmiast zaprzagnął pomóc temu młodemu człowiekowi. Zdobył potrzebne informacje i bezinteresownie przesłał ślusarzowi 10 tys. zł, dzięki którym mógł spełnić swe marzenie.

Nasz Patron posiadał liczne zainteresowania. Przede wszystkim uwielbiał geologię. Jego drugą i równie ogromną pasją był teatr. Pewnego razu podczas sztuki stał się obiektem śmiechu widzów zgromadzonych na sali. Chodziło o to, że Staszic wstał niespodziewanie i głośno poprawił wypowiedź aktorki, która zamiast „Polsce” używała słowa „Polszcze”. Krzyknął wtedy: „ A zawsze to nieszczęśliwe Polszcze!” Publiczność wybuchła głośnym śmiechem, a nasz Patron dumny z siebie usiadł na swoim miejscu.

Na uwagę zasługuje także stosunek Stanisława Staszica do kobiet. Podobno w młodości lubił przebywać w towarzystwie pięci pięknej i czuł się wtedy bardzo swobodnie. Podczas jednej z uczt w domu Zamojskich, pewna kobieta zwróciła się do Staszica słowami: „Niech ksiądz nie zapomina, że jest osobą duchowną. Zrezygnował Książdz z kobiet”. Wypowiedź naszego Patrona była spontaniczna i zaskakująca: „ Wybaczy Pani, zrezygnowałem z małżeństwa, ale nigdy z kobiet”.

Jedną z najbardziej znanych anegdot dotyczących Staszica jest zdarzenie z woźnicą. Otóż podczas pracy w ministerstwie nasz Patron każdego dnia był przywożony i odwożony powozem. Wierny woźnica Stefan zawsze czekał, aż Staszic skończy pracę. Pewnego dnia Pan Stanisław długo nie przychodził, więc woźnica wybrał się do pobliskiej karczmy. Po powrocie z niej okazało się, iż powóz zniknął. Staszica także nigdzie nie widział. Woźnica pobiegł do domu i zobaczył stojący przed stajnią powóz. Okazało się, że konie przyzwyczajone do codziennej trasy, po usłyszeniu trzasku drzwiczek powozu ruszyły i zawiozły niezorientowanego Staszica do domu.

Myślę, że istotną ciekawostką jest częsta obecność naszego Patrona na słynnych obiadach u ministra sprawiedliwości M. Badeniego.

Odbywały się one w każdy piątek. Podczas tych spotkań Staszic często spierał się z radcą stanu Aleksandrem Linowskim. Ich dyskusje dotyczyły polityki i literatury. Nasz Patron zawsze wytrwale bronił swoich przekonań. W każdej chwili był gotowy i chętny do rozmowy. Gdy zachodziła potrzeba, używał nawet ostrych słów, aby wyrazić swoje zdanie. W ten sposób doszło do incydentu ze S. Małachowskim, marszałkiem Sejmu Wielkiego. Chodziło o odmienne poglądy dotyczące reform. Doszło między nimi do awantury, której efektem było wyrzucenie naszego Patrona za drzwi.

A teraz słów kilka na temat dorobku materialnego Staszica. Na uwagę zasługuje jego garderoba, która nie prezentowała się imponująco, biorąc pod uwagę pozycję naszego Patrona. Jako ciekawostkę podam, iż w jego szafie znaleziono m. in:

21 starych koszul
5 par kalesonów
5 par pończoch
szlafmycę, rękawiczki i szelki
5 par spodni
3 kamizelki jedwabne
5 kamizelek białych
2 surduty
3 płaszcze
2 czapki
2 kapelusze
2 pary butów

Choć Staszic posiadał duży majątek, prowadził skromne życie. Mieszkając w Warszawie zajmował trzy pokoje w oficynie przylegającej do pałacu Anny Sapieżyńskiej z Zamojskich. Do jego służby należał lokaj i woźnica, a funkcję gospodyni pełniła żona.

Na uwagę zasługuje fakt, iż Staszic nie dogadzał sobie także w jedzeniu. Podobno często żywił się kawałkiem chleba kupionym na ulicy. Jego komplet sztućców składał się w dwóch łyżek, trzech widelców i trzech noży. Oszczędność Staszica była wręcz powalająca. Karol Dickens- angielski pisarz w jednym z opowiadań napisał, że nasz Patron w swym mieszkaniu siadał na podłodze, aby UWAGA: nie zniszczyć krzesła!

To koniec ciekawostek, które chciałam Wam przedstawić. Uwierzcie mi ,iż jest ich jeszcze znacznie więcej. Nasz Patron był wspaniałym i godnym zainteresowania człowiekiem. A my- czy my jesteśmy dumni, że uczymy się i pracujemy w szkole nazywanej jego imieniem? Dzisiejszego dnia, niech każdy sam odpowie sobie na to pytanie.

Sylwia

Wywiad

Wywiad z Panią **Elżbietą Reszotnik**- miłośniczką i prawdziwą pasjonatką Stanisława Staszica.

Redakcja: Czy może nam Pani powiedzieć od kiedy nasza szkoła należy do Stowarzyszenia szkół Staszicowskich?

S.E.Reszotnik: Nasza szkoła należy do stowarzyszenia o-d 1994 roku.

R: A czy może nam Soroka wyjaśnić czym się zajmuje Stowarzyszenie i ile szkół do niego należy?

S.E.Reszotnik: Stanisław Staszic stawiał na niezwykle wysokim szczeblu wykształcenie młodych ludzi. Dlatego też wedle jego upodobań stowarzyszenie skupia ok. 54 szkół. Są to tzw. szkoły realne, kształcące do wykonywania zawodu, a także Licea Ogólnokształcące. Głównym celem jest popularyzowanie sylwetki S. Staszica i postawy staszicowskiej między innymi poprzez: konkursy organizowane dla uczniów klas pierwszych w celu przybliżenia im osoby S. Staszica, sesje naukowo-regionalne. Ważnym faktem jest również to, że Stowarzyszenie pod patronatem Józefa Olejniczaka wspiera muzeum Stanisław Staszica znajdujące się w jego rodzinnym mieście- Pile.

R: Czym kierowało się Grono Pedagogiczne, wybierając Stanisława Staszica na patrona szkoły?

S.E.Reszotnik: Ważnym faktem jest to, że my IV L.O. jesteśmy spadkobiercami Studium Naukowego które nosiło imię S. Staszica, chcieliśmy w ten sposób zachować tradycję. Dla mnie jako dla historyka, równie ważny był fakt iż wielu nauczycieli wywodziło się z Leśnej Podlaskiej gdzie uczyli w Liceum noszącym imię tego samego patrona. Poza tym S. Staszic jest jednostką nieprzeciętną. Człowiek przez cały czas musi ścigać, tegoż męczyznę, aby doścignąć jego wzór.

R: Od kiedy organizuje Pani konkursy Staszicowskie?

S.E.Reszotnik: Konkursy ogólnopolskie od 1994 roku, natomiast szkolne... wydaje mi się, że od 6 lat.

R: Kim dla Pani jest S. Staszic?

S.E.Reszotnik: Zdecydowanie wzorem pracowitości oraz sumienności.

R: Jakie zalety może przyjąć od Stanisław Staszica młody człowiek?

S.E.Reszotnik: Przede wszystkim otwartość, ciekawość poznawania świata, a także nie zrażanie się w dążeniu do celu podczas realizacji marzeń.

R: Czy może nam Pani przybliżyć realia epoki w, której żył i tworzył Stanisław Staszic?

S.E.Reszotnik: Stanisław Staszic żył w epoce niezwykle ciekawej, światel oraz rozumu-oświeceni. Urodził się w listopadzie 1755 roku w Pile za panowania Augusta III Sasa, kiedy Polska chyliła się ku upadkowi. Aktywną działalność rozpoczął, gdy królem był Stanisław August Poniatowski. Był świadkiem niezwykle ważnych wydarzeń: utworzenia Komisji Edukacji Narodowej, Uchwalenia Konstytucji 3 Maja, obrad Sejmu Czteroletniego, wszystkich trzech Rozbiorów Polski, Powstań i walk Legionów Polskich we Włoszech, a także powstania Księstwa Warszawskiego oraz Królestwa Polskiego. Współczesne mu również były:Ludwik XVI oraz wielka Rewolucja Francuska.

R: Dziękujemy Pani bardzo serdecznie za poświęcony czas a także za przybliżenie nam tylu niezwykle ciekawych informacji. W imieniu gazetki szkolnej pragniemy również życzyć samych sukcesów związanych z dążeniem, za niezwykle ciekawym człowiekiem Stanisławem Staszicem.

S.E.Reszotnik: Również dziękuję bardzo.

Beata & Marlena

Co wiemy o Staszicu?

Na szkolnym korytarzu łapię pędzących przed siebie uczniów. Zadaję im trzy krótkie pytania na temat patrona naszego kochanego LO. Pytania z pozoru proste sprawiają jednak wiele trudności...

1. *W jakiej epoce żył i tworzył St. Staszic?*

Padają odpowiedzi ,że to chyba XVII , nie XVIII w , a więc to pewnie.... romantyzm ☺ . Nieliczni wskazują Oświecenie (odp. Poprawna)

2. *Kim był Staszic?*

a) księdzem/ duchownym	-40% (odp. Poprawna)
b) górnikiem	-20%
c) archeologiem	-15%
d) nauczycielem	-25%

Tu jest już lepiej , ponieważ każda z tych odpowiedzi wydaje się być prawdopodobną. W życiu Staszica można doszukać się powiązań z tymi zawodami.

3. *Czy znasz tytuł chociaż jednego dzieła Staszica? (jeśli tak podaj tytuł)*

To pytanie sprawiło najwięcej trudności. Naprawdę NIEWIELE osób potrafiło wymienić tytuł jakiegoś dzieła patrona. Znalazło się jednak kilka osób, które po krótkim namyśle wygrzebały z pamięci tytuły:

„ O naprawie Rzeczypospolitej” i „Uwagi nad życiem Jana Zamojskiego” (nie podaję wyniku procentowego z wiadomych przyczyn ☺

Podsumowując : słabiotko. I nie chodzi mi tu nawet o wiedzę na temat Staszica, ale jeżeli wiek XVIII to romantyzm (w Polsce oczywiście) ...

Wakacje się skończyły i to dwa miesiące temu. Weźmy się w garść.

Vicky.

WYCIĘK

W dniach 28-30 września odbyła się wycieczka „Szlakiem Stanisława Staszica”. Była to nagroda dla tych uczniów naszego LO, którzy zasłużyli na nią poprzez reprezentowanie szkoły w różnych dziedzinach m.in.: w nauce, sporcie, czy też pracy społecznej. Atrakcje wycieczki to przede wszystkim: synagoga we Włodawie, podziemia Kredowe w Chełmie, Muzeum Staszica i Cerkiew w Hrubieszowie, Zamość, Zwierzyniec, Roztoczański Park Narodowy, Pomnik Chrząszcza w Szczepieszynie, a także Zamek Lubekski.

